

at man har gjort noget Godt, og jeg er vis paa, at Enigheden i Udvalget om, at der ikke tages Noget for disse Handlinger, for Størstedelen er fremkommen ved, at man ønsker rent at forbyde at tage Noget for Eigprædikener. Dette være sagt til Forklaring af den Forandring, som jeg indrømmer, at der virkelig er foregaaet i Udvalget angaaende Betragtningen af dette Spørgsmaal. — Jeg skal ikke gaa videre, men endnu kun udtale, at jeg holder mig overbevist om, at Udvalget vil gjøre sig al mulig Umage for inden 3die Behandling udførligt at behandle denne Sag, saaledes som den kommer til at foreligge ved Slutningen af 2den Behandling, og at der da vil være Leilighed i Udvalget samt, forsaavidt der stilles Ændringer, ogsaa her i Salen til nærmere at overveie de forskjellige Punkter, der nu foreligge.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Maa jeg kun sige et Par Ord til, hvad den ærede Ordfører nu sagde, hvilket ikke var mig ganske klart. Det forekom mig, at den ærede Ordfører mente, at ligesom jeg var bleven overrasket ved, at Udvalget var kommet til at stille sig anderledes, end der ved 1ste Behandling havde været at vente, saaledes var Udvalget nu blevet overrasket ved den Udtalelse, som kom fra mig, og den ærede Ordfører søiede til, at denne Udtalelse fra mig netop var kommen, fordi jeg havde truffet paa Enstemmighed i Udvalget (S. A. Hansen: Det er ikke Tilfældet!). Sa, saa maa det være en Misforstaaelse; men den ærede Ordfører sagde dog, at efter at der var kommet Enstemmighed i Udvalget, maatte man føle sig overrasket ved, at jeg nu udtalte mig anderledes om vedkommende Forslag end tidligere, da det kom frem fra Ministerens Side. For at gjøre Sagen klar vil jeg for det Første sige, hvad der ingen Tvivl er om, at jeg er saa langt fra at skulle forsøge paa at komme bort fra de Bestemmelser, om hvilke jeg har truffet Enighed i Udvalget, at jeg blot vilde ønske, at jeg havde truffet denne Enighed endnu oftere, thi jeg tror da vistnok, at vi let kunde komme udover hele Sagen. Jeg har netop følt mig meget

overrasket og tiltalt over her at finde denne Enstemmighed i Udvalget. Jeg maa imidlertid bede den ærede Ordfører om at fastholde, hvad jeg før yttrede, nemlig at jeg ligeoverfor Bestemmelsen, saaledes som den findes i Lovforslaget, ikke vilde have Noget imod, at Forbudet vedligeholdtes, men der er netop fra Udvalgets Side bragt et nyt Punkt frem, nemlig Spørgsmaalet om Eigtaler. Jeg vil ikke gaa bort fra, hvad der indeholdes i Lovforslaget; men der er som sagt bragt et nyt Punkt ind, med Hensyn til hvilket jeg gjerne vil indrømme, at der har fundet og endnu finder Misligheder Sted, om hvilke det er min Overbevisning — og det veed den ærede Ordfører ogsaa fra anden Side — at de bør fjernes, om man end kunde ønske at faa dem fjernede paa en anden Maade end ved en Lønningslov. Naar man imidlertid vil fjerne dem paa den Maade, at man her optager en Bestemmelse, hvorved man giver et Forbud, men samtidig indrømmer, at der ikke er Noget i veien for, at der kan modtages Gaver, kan der fremkomme Misligheder, som jeg gjorde opmærksom paa ikke vilde fremkomme ved de rent sakramentale Handlinger, hvorfor jeg ikke har Noget imod, at man fastholder Forbudet med Hensyn til dem. Hvis man imidlertid frygter for, at der i Henseende til Eigtaler vil kunne fremkomme en eller anden uhyggelig Følge, har jeg heller ikke troet at kunne modsætte mig det stillede Forslag, forsaavidt der saavel i Udvalget som her i Salen kommer et overveitende Flertal tilstede for en saadan Forandring.

Ordføreren: Det har ikke været min Mening at ville sige, og jeg tror heller ikke, at jeg har sagt det, at det var, fordi Udvalget var saa enig, at Ministeren var saameget imod Forslaget. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Saa beder jeg om Forladelse, men saaledes lod det for mig!) Den ærede Minister lagde megen Bægt paa, at han ikke efter Forhandlingerne her i Salen ved 1ste Behandling havde ventet, at Udvalget var kommet til dette Resultat, og jeg mente da at kunne opstille det som et passende Sidestykke dertil, at vi ikke kunde